

handlingerne ved at gjentage, hvad der sagt. Mig er det klart, at dersom nogeninde Revisionsbestemmelserne have været paa deres Plads, ere de uavnlig for Diebliffet paa deres fulde Plads med Hensyn til de Lønningslove, vi nu behandle; thi disse blive behandlede paa en saadan Maade, at jeg ikke antager, at der er Mange, som troe paa, at den Ordning, som derigjennem kan komme frem, vil være en Ordning, der i længere Tid kan tænkes at skulle holde sig uforandret. Det erede Medlem gif jo meget vidt i sit Angreb paa disse Revisionsbestemmelser, han søgte endogsaa til Underverdenen, for at finde en Bestykelse for sin Paastand — det undrede mig, at han ikke ogsaa søgte til Tørvehusen, da han var ifærd med at rode i det Dybe — men, som sagt, jeg troer, at hans store Sver gjorde, at han virkelig glemte, hvad der særligt taler for i Diebliffet at holde fast paa disse Revisionsbestemmelser. Dernæst skal jeg kun udtale, at jeg i det Hele taget beklager, at Lønningslovene ere komne til at staae saaledes, som de for Tiden staae her for Thinget. Den Lov, der indeholder almindelige Bestemmelser for samtlige Lønningslove, og om hvilken vi dog havde haabet, at denne idetmindste skulde blive til Lov i indværende Samling, indeholder et saadant Grundlag for Behandlingen af alle de andre Lønningslove, at man er stillet meget hen i det Uvikle og maa handle meget iblinde, saalænge man ikke har idetmindste dette Grundlag fastslaaet for sig, hvorpaa de enkelte Lønningslove kunne bygges. Det viser sig ogsaa for en Deel ved Behandlingen af den foreliggende Lov, men det vil endnu mere vise sig, naar man kommer til at behandle de andre større Lønningslove, at man samler iblinde, saalænge man ikke har faaet disse almindelige Bestemmelser slaaede fast.

Høgsbro: Jeg skal ikke forlænge Behandlingen ved at gaae ind paa noget af de Spørgsmaal, som nu allerede ere blevne udførligt omhandlede, men der er et lille Spørgsmaal, som jeg troer at maatte rette til den høitærede Minister i Anledning af et underordnet Punkt i dette Lovforslag, nemlig med Hensyn til den Bestemmelse, at Mønstrings-

bestyreren i Kjøbenhavn lønnes med et Honorar af 1,000 Rd. aarligt. Der staaer derom i de Motiver, der ledsagede det Lovudkast, som forrige Aar blev forelagt Thinget af samme Indhold som det nuværende, at „den foreslaaede Lønning for Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn er ganske den samme som ifølge Lov af 23de Marts 1851 § 4 er tillagt denne Bestillingsmand,“ men dette forholdet sig ikke saa. Der er ved denne Lov fastsat en Gage for denne Mand, saaledes at han ikke er bestemt at skulle være Bestillingsmand, men en kongelig Embedsmand. Naar Ministeriet nu troer at kunne faae Forretningerne forsvarligt besørgede ved Hjælp af et Honorar af 1,000 Rd. aarligt, kan der naturligtvis ikke fra vor Side være Noget i denne Henseende at indvende. Derimod vil det være til Ulempe for denne Embedsmand, idet han, skjøndt kun constitueret, har, paa Grund af, at hans Lønning betragtedes som Gage, oppebaaret Sædtillæg, hvilket vil falde bort, hvis denne Lov vedtages. Nu ere vi altid ved Behandlingen af Lønningslove gaaede ud fra, at man ikke skulde berøve de paagjældende Embedsmænd noget af den Indtægt, de allerede vare i Besiddelse af, og, hvor Saadant vilde være indtraadt, har man derfor søgt gennem Finantsloven eller Tillægsbevillingsloven dertil ved et personligt Tillæg at raade Bod paa en saadan Ubillighed. Jeg skal derfor tillade mig at spørge den høitærede Minister, om han har paatenkt ogsaa ad saadan Veie at raade Bod paa den Ubillighed, som jeg troer, det er unegteligt, vil fremkomme i dette Punkt, naar Lovforslaget ophøies til Lov.

Justitsministeren: Jeg skal kun her til bemærke, at det ikke egentlig staaer for mig, som om den paagjældende Bestillingsmand vilde blive skadelidende, naar Loven gif igjennem saaledes, som den af Regjeringen er foreslaaet. Regjeringen havde foreslaaet, at den Sum, som er tilstaaet ham til Contoirhold, skulde forhøies med 100 Rd. Hans Contoirhold betragtes nemlig ikke paa samme Maade, som andre Embedsmænds saaledes, at han har en bestemt Sum til alle sine Contoirudgifter, hvorimod der i hans Honorar,